

Національний університет «Львівська політехніка»
Інститут гуманітарних і соціальних наук
Кафедра історії України та етнокомунікації

Тези

III Міжнародної науково-практичної конференції
**«Історико-культурна спадщина в еру глобалізації:
теоретичні та прикладні аспекти»**
(2-3 червня 2016 р.)

ЗМІСТ

Банах В.М. НОВА МУЗЕОЛОГІЯ ТА АКТУАЛІЗАЦІЯ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ.....	3
Барановська Н.М. ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ НА ТЛІ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ ТА ФОРМУВАННЯ ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ В УКРАЇНІ.....	7
Божко Н.М., Цубов Л. В. БЛАГОЧИННИЙ ІНСТИТУТ ГРАФА СТАНІСЛАВА СКАРБЕКА В ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІЙ СПАДЩИНІ ГАЛИЧИНИ.....	12
Бондарчук Д. О. ПОШУК, ВИВЧЕННЯ ТА ВПОРЯДКУВАННЯ ВІЙСЬКОВИХ ПОХОВАНЬ ПЕРІОДУ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ НА ВОЛИНІ.....	15
Буковський І. В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ КУЛЬТУРНОЇ ТА ІСТОРИЧНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ.....	19
Брич М. Т. СЕРЕДОВИЩНІ МУЗЕЇ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ І ВИКОРИСТАННЯ АРХІТЕКТУРНИХ АНСАМБЛІВ.....	22
Wend F. CULTURAL HERITAGEVAND GLOBALIZATION IN NATION-STATE WORLD ORDER.....	25
Вербицька П. В. РОЛЬ ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В КОНТЕКСТІ ВИКЛИКІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	28
Веремчук О. В. ВОЛИНСЬКІ УСТАНОВИ МУЗЕЙНОГО ТИПУ.....	31
Верхотурова М.А. ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ЕКСПОНУВАННЯ ДАВНЬОЇ АРТИЛЕРІЇВ МУЗЕЯХ.....	35

Вітюк О. О., Герасимов Т.Ю. ЕМАНСИПАЦІЙНИЙ РУХ ЯК ПРОЯВ ЗМІН У СУСПІЛЬНІЙ СВІДОМОСТІ НА ПРАВОБЕРЕЖНІЙ УКРАЇНІ В РОКИ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ (1914-1917 РР.).....	37
Вовк Н. С. ВЕБ-СПІЛЬНОТИ ЯК ЗАСІБ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ.....	41
Гнатюк В.М. ПРО ДЕЯКІ ЗАСАДИ ВІДНОВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ ТА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ УКРАЇНЦІВ ЗАСОБАМИ МІКРОТОПОНІМІЇ.....	44
Гранчак Т. Ю. СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ДИСКУРС ВІТЧИЗНЯНИХ НАЦІОНАЛЬНИХ БІБЛІОТЕК ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ПАМ'ЯТІ.....	48
Зінкевич Р.Д. ІСТОРИКО – КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 1917-1921РР.....	51
Каблова Т. Б. МУЗИЧНИЙ ЕТОС ЯК ДУХ КУЛЬТУРОБУТТЯ ЛЮДСТВА.....	56
Кліш А.Б. МІЖЕТНІЧНІ ВЗАЄМИНИ У ПОЛІТИЦІ ХРИТІАНСЬКИХ СУСПІЛЬНИКІВ ГАЛИЧИНИ(КІН.ХІХ-ПОЧ.ХХСТ).....	58
Коваль Ю. Ю. НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ НАДБАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У МАШИНОБУДУВАННІ. ЗА ДОКУМЕНТАМИ ЦДНТА УКРАЇНИ.....	61
Кондратюк О. В. ОСОБЛИВОСТІ ЕТНОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ З ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМИ З ЗОНИ ВІДЧУЖЕННЯ: З ПОЛЬОВОГО ДОСВІДУ.....	66
Конохов С. В. ОСОБЛИВОСТІ ПОСТУПУ КРОС-КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ (НА ПРИКЛАДІ М.ЖОВКВА 1939-1945РР.).....	70

Каблова Тетяна Борисівна
Кандидат мистецтвознавства
Доцент кафедри академічного та естрадного вокалу
Інститут мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка
Kablovatania@ukr.net

Музичний етос як дух культуробуття людства.

В сучасному просторі культури, мистецтво володіє багатьма ресурсами для втілення основних ідей соціума в певні мистецькі форми. Різні види мистецтв в такому контексті постають як мозаїчні складові єдиного виміру, які несуть різноманітну семантично-опосередковану значущість. В той же час вони апелюють до того історичного підґрунтя, яке формується на вертикальному зрізі різних епох. Це пропагує виникнення певних перетинів історичних горизонталей та вертикалей де іманентно втілюються стилістичні ознаки епохи, її культурно-мистецькі обрії. Тобто, соціокультурні аспекти історичного розвитку, як зовнішні постійно-еволюціонуючі фактори виступають в квінтесенції з такими усталеними внутрішніми складовими мистецтва як традиція та мова, що приймають нові вимоги суспільства та оновлюються відповідно до соціума епохи.

Отже мистецтво, позиціонується як феномен культури, у власних мистецьких формах зберігає внутрішні (суб'єктивні) та загальнокультурні ознаки. В процесі «внутрішньо-художніх мутацій» (за термінологією О.Кривцуном), види мистецтва проходять різні етапи становлення та інтеграції, але в тому чи тому вигляді вони постають носієм психології суспільних груп та соціальних прошарків свого часу, які не зводяться тільки до втілення картини світу чи ментальності нації. Тобто, існує певна категорія, яка

знаходиться в метафізичному просторі буття та мистецтва й відповідає на питання яким чином та чи інша епоха рефлексійно пов'язана з попередніми фазами художнього розвитку чи постає певною віхою для закріплення узагальнюючого художнього цілого. Саме такою категорією на наш погляд постає категорія музичного етосу культури.

В новітньому філософському словнику етос постає як сукупність якостей та рис, імпліцитно існуючих в просторі інтерсуб'єктивних відносин. Тобто уснує певний дух епохи, який втілюється культурномистецьких проявах суспільства в історично-соціальной координаті. Водночас, в мистецтві в кожен культурно-історичну епоху можна спостерігати, що види мистецтва теж тяжіють до цього психолого-соціо-культурного втілення в мистецьких формах схожими засобами при збереженні власної індивідуальності кожного різновиду мистецтва. В основі цього внутрішнього активатора постає спільна ідея, дух, етос культури.

Як відомо, буття розглядається з метафізичних позицій. Серед існуючих видів мистецтва найбільш відповідним до таких позицій постає музика. Метафізична сила музики проявляється у вигляді музичного принципу картини сутності Світобуття та її мистецького втілення в музичних формах та об'єктах. «Музичне з одного боку космічне, – пише А. Малахов, – а з іншого – суб'єктивне: космос є музичним, але й людська душа також музична» [2., с. 6]. Музика відображає творящу силу Космосу, вона є життя в його різноманітності та організації хаосу. Тобто в своїх звучачих аналогах, музика суміщує ірраціональність хаосу й формотворчу цілісність, а отже вищу системність гармонії. Музика постає як засіб викриття сутності буття. Саме звук несе в собі втілення матеріального та ідеального та відображає вібрацію життя.

Звернення до таких можливостей музичного мистецтва знайшли виявлення в понятті музичного етосу - інтенції до сутності музичного буття відповідно до культурно-історичного континууму, де викривається еволюція ціннісних орієнтирів людства в умовах нескінченного космосу. «У мистецтві етос є його духовним стрижнем, морально-психологічною платформою, на котрій вибудовується образно-естетична тканина твору» [1, с.10]. Музичний

етос відображає бінарність нашого буття. В ньому, як в музичному формотворенні вищого виміру, співіснують нематеріальне, часове та зафіксоване у конкретній культурі, те кристалічне, що імпліцитно окреслює основні етапи становлення Всесвіту та процесуальність буття. При цьому музика завжди мала в собі масове та елітарне, академічне та естрадне й казати, що вся музика без винятку заслуговує паралелі з Космосом було б не коректно так само як й вивчати твори А.Сальєрі на одному рівні із творами А. Моцарта, хоча насправді все мистецтво, так чи так є картиною епохи. Власне саме в музичному етосі культури можна вбачати ту метафізичну сутність музики де існує логічність, упорядкованість мислення та евристичність подання. «Одночасне суміщення несумітного формує в музиці її максимальну граничність у вигляді аутентичного відображення Абсолюта в первинному самопізнанні [3, с.30]). На цьому тлі музичний етос відображає культурну цивілізацію, суспільство, де закладено не тільки історичний ступень розвитку людства, його індустріальні наміри й можливості, а перш за все те, що народжує в середині цього суспільства, його світосприйняття, його дух.

Література

1. Личковах Володимир. Дивосад культури : вибрані статті з естетики, культурології, філософії мистецтва / Володимир Анатолійович Личковах.– Чернігів : РВК "Деснянська правда", 2006.– 159 с.
2. Малахов А. Е. MUSICA LITERARIA: Идея словесной музыки в европейской поэтике /А. Е. Малахов. – М., 2005. – 224 с.
3. Шабанова Ю. А. Метафизическое пространство музыки / Ю. Шабанова // Вісник дніпропетровського університету, № 9/2, філософія. – 2010. – № 9/2. – с.28-33